HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

וליעבד זהב כל דהו א] קמ"ל: חצי לוג שמן לתודה: תניא רבי עקיבא אומר מה תלמוד לומר בשמן בשמן שני פעמים אילו לא נאמר אלא בשמן אחד הייתי אומר הרי הוא ככל המנחות ללוג עכשיו שכתב בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מיעטו הכתוב לחצי לוג ריבוי אחר ריבוי חד ריבוי הוא אלא אילו לא נאמר בשמן כל עיקר הייתי אומר הרי הוא ככל המנחות ללוג עכשיו שנאמר בשמן בשמן הוי ריבוי אחר ריבוי ואין ריבוי אחר ריבוי אלא למעט מיעטו הכתוב לחצי לוג יכול יהא חצי לוג זה מתחלק לשלשת מינין לחלות ולרקיקין ב] ולרביכה כשהוא אומר בשמן ברביכה שאין ת"ל ריבה שמן לרביכה הא כיצד [א]מביא חצי לוג שמן וחוציהו א)[חציו] לחלות ולרקיקין וחציו לרביכה אמר לו ר' אלעזר בן עזריה עקיבא ג] [ב]אם אתה מרבה כל היום כולו בשמן בשמן איני שומע לך אלא [ב]חצי לוג שמן לתודה [ג]ורביעית שמן לנזיר [ד]ואחד עשר יום שבין נדה לנדה הלכה למשה מסיני: בלוג היה מודד: ת"ר ג] במצורע עני כתיב (א) [1]עשרון בלול ולוג לימד על עשרון שטעון לוג דברי חכמים רבי נחמיה ורבי ד] אליעזר אומרים אפי' מנחה של ששים עשרונים אין לה אלא לוגה שנאמר [1]למנחה ולוג שמן ורבי נחמיה ור' אליעזר (בן יעקב) האי עשרון בלול ולוג מאי עבדי ליה ההוא לגופיה ה] דקא אמר רחמנא לייתי חד עשרון ואידך לגופיה לא צריך מדגלי רחמנא גבי מצורע ו] ג' קרבנות וג' עשרונות הכא דחד קרבן חד עשרון ואידך איצטריך סלקא דעתך אמינא הואיל וחס רחמנא עליה לאתויי בדלות אימא לא ליבעי ז] מינה כלל ואידך לגמרי לא אשכחן ורבנן האי למנחה ולוג שמן מאי עבדי ליה ההוא למתנדב מנחה שלא [ה]יפחות מדבר הטעון לוג ומאי ניהו עשרון ואידך תרתי שמעת מינה: ששה לפר ארבעה לאיל שלשה לכבש: מנלן דכתיב [2]ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר הין תריסר לוגי הויין דכתיב [3]שמן זית הין וכתיב [4]שמן משחת קדש יהיה זה לי לדורותיכם [ג]זה בגימטריא תריסר הויין: שלשה ומחצה למנורה חצי לוג לכל נר: מנא הני מילי [ז]דתנו רבנן [5]מערב עד בקר [ו]תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב עד בקר דבר אחר מערב עד בקר אין לך עבודה שכשירה מערב עד בקר אלא זו בלבד ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא ועד צפרא איכא דאמרי מלמעלה למטה שיערו ואיכא דאמרי ממטה למעלה שיערו מאן דאמר ממטה למעלה שיערו התורה [ה]חסה על ממונן של ישראל ומאן דאמר ממעלה למטה שיערו [ו]אין עניות במקום עשירות: **מתני'** [ז]מערבין נסכי פרים בנסכי אילים נסכי כבשים בנסכי כבשים של יחיד בשל ציבור

של

מת"ל בשמן בשמן שני פעמים. חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן (ויקרא ז): **חד ריבוי**ח](ב). דחד בשמן צריך לגופיה ואידך בשמן חד ריבויא לחוד: **הרי הוא ככל המנחות ללוג.** דלא מצינו חלות ורקיקין בלא שמן: **עכשיו שנאמר בשמן בשמן.** דלא צריכי כלל: **מתחלק לג' מינין.** בשוה שיתן כבילה לכל מין ומין: **כשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין ת"ל.** שהרי מצינו שמן ברבוכה בחביתין דכתיב על מחבת בשמן תעשה מורבכת (ויקרא ו): **ריבה שמן ברבוכה.** שיתן בה שמן יותר מבשאר המינין: **הלכה למשה מסיני.** הוא דחציו לחלות וחציו לרבוכה ולאו מקרא אתי: **ת"ר ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן וגו'.** במצורע ט] כתיב לימד על עשרון שיהא כל עשרון סלת טעון לוג שמן: **אפילו מנחה של ששים עשרון אין לה אלא.** לוג של שמן דבהכי נבללות כדאמר לקמן (דף קג:) ששים עשרון נבללין בכלי אחד ששים ואחד אין נבללין: **שנאמר למנחה.** כלומר כמה שתהא המנחה גדולה אין לה אלא לוג שמן י]: **מצורע.** עשיר שמביא ז) [שלש] קרבנות מביא שלשה עשרונות למנחה הכי נמי בעני דלא מייתי אלא חד ח) קרבן לאשם יא] בחד עשרון סגי כי איצטריך קרא לכדאמרן ללמד על עשרון שטעון לוג: **ואידך.** רבי אליעזר בן יעקב אומר אפי' הכי איצטריך לגופיה ס"ד וכו': **לגמרי.** זבח בלא מנחה כלל לא אשכחן ולא מצית למימר דלהכי איצטריך: **ורבנן.** לית להו האי סברא דאפי' מנחה של ס' עשרון אין לה אלא לוג אחד: **האי למנחה**יב]. צריך דכל מנחה אינה פחותה מעשרון: יג] **ששה.** לוגין יין ושמן לפר דכתיב (במדבר כח) חצי ההין יהיה לפר ושמן דכתיב (שם טו) בלול בשמן חצי ההין וארבעה לוגין יין ושמן לאיל דכתיב (שם כח) ושלישית ההין לאיל והוא הדין לשמן: **זה בגמטריא תריסר הוי.** ואי קשיא לך אימא תריסר רביעית הא לא קשיא דלא אשכחן מדאורייתא מדה פחותה מלוג להכי אמרי' י"ב לוג: **שכשר מערב ועד בקר.** שתהא כשרה אחר תמיד בין הערבים ואחר כל העבודות אלא זו: **ושיערו חכמים חצי לוג מאורתא.** והיכי שיערו איכא דאמרי מלמעלה למטה שיערו שבתחלה נתנו יד] שמן בנר ונשתייר בבקר ובלילה השני פחתו עד ששיערו הדבר שלא היה צריך יותר מחצי לוג אפילו בליל ארוך וכן נותן אפילו בליל קצר ומה שנשתייר בבוקר זורק לחוץ. ואיכא דאמר בקיץ היה עושה פתילה עבה ובחורף הוה פתילה דקה כדי שיכלה בקיץ נמי בבקר. ולמ"ד ממטה למעלה שבתחלה נתנו רביעית ועמדו שם וראו שאין סיפוק ושוב הוסיפו עד חצי לוג: **מאן דאמר ממטה למעלה התורה חסה על ממונן של ישראל.** שאילו היה נותנין בו לוג לכתחלה ומה שמשייר למחר היו שופכין לחוץ איכא חסרון: **אין עניות במקום עשירות.** אין חוששין במה ששופך לחוץ: **מתני' מערבין נסכי פרים.** האי טו] מיין ע) ושמן קאמר והכי קאמר מערבין מיין נסכי פרים ביין נסכי אילים ואע"ג דלפר אית ליה שלשה עשרון סלת וחצי ההין יין ושמן ולאיל ב' עשרון סלת ושלישית ההין יין וכן שמן אעפ"כ מערבים זה בזה משום דשניהם בלילתן שוה דלתרווייהו איכא שני לוגין לעשרון דאיל כתיב שלישית ההין לאיל דהיינו ד' לוגין טז] וה"ה לשמן [וכתיב י) שני עשרונים ובפרים כתיב חצי הין דהיינו ששה לוגין וה"ה שמן] וכתיב כ) שלשה עשרונים לפר דהיינו ב' לוגין לעשרון וכיון דבלילתן שוה משום הכי מערבין נסכיהן: ומערבין נמי **נסכי כבשים בנסכי כבשים.** כגון יז] בנסכי מוספין משום דתרווייהו בלילתן רכה דבשניהן יש ג' לוגין שמן לעשרון דכתיב (שם כח) ועשרון לכבש וכתיב (שם) ורביעית ההין לכבש יין דהיינו ג' לוגין וכן שמן וכן נמי מערבין נסכי כבשים של יחיד בנסכי כבשים של צבור

וליעבד זהב כל דהו. ולא ליעבד זהב טהור ולפי זה גרסינן לעיל שיהא כולו זהב טהור ואי גרסינן הכא וליעביד כל דהו אתי שפיר אע"ג דלא גרסי' לעיל טהור אלא שיהו כולן זהב: פ) **חד** ריבוי הוא. דחד בשמן קאמר דאיצטריך לגופיה דטעון שמן בכל המנחות ללוג תימה דכי האי גוונא קרי ריבוי אחר ריבוי לעיל בהקומץ רבה (דף לד.) דתניא מזוזות שומע אני מיעוט מזוזות שתים כשהוא אומר מזוזות בפרשה שניה שאין ת"ל הוי ריבוי אחר ריבוי: **חצי** לוג לכל נר ונר. תימה למה היה צריך לקדש השמן בכלי שרת: **אין** לך עבודה שכשרה מערב ועד בוקר **אלא** זו בלבד. צריך ליישב הקטרת אברין ותרומת הדשן ויש לפרש דלא דמי דהקטרת אברים מתחלת מבעוד יום כדאמר בפרק ר' ישמעאל (לעיל עב.) דחביבה מצוה בשעתה ותרומת הדשן לא מתחלא משקיעת החמה: **ושיערו** רבנן חצי לוג מאורתא ועד צפרא. ואם מסתייר מן השמן בתקופת תמוז לא חיישינן ובירושלמי אמרינן דבימות הקיץ היו עושין פתילה גסה ובימות החורף פתילה דקה ומיהו כשיערו מתחילה שיערו בפתילה בינונית: **אין** עניות במקום עשירות. ואף על פי שיכול לשער בשמן של חול מ"מ אין עניות במקום עשירות:

בלנן

רש"י כת"י

כל דהו. [אינו מזוקק] קמ"ל: **בשמן בשמן.** גבי תודה ל) חלות בלולות בשמן מצות משוחות בשמן מ): **חד ריבויי הוא.** [ושמן] קמא איצטריך [דטעון] שמן ככל המנחות: **אלא אימא אילו לא נאמר בשמן כל [עיקר הייתי] אומר.** דלא גרע משאר מנחות: **יכול יהא מתחלק [חצי לוג].** השמן לכל מין ומין [מלבד] שבחמן לא היה נותן: **כשהוא אומר בשמן ברבוכה.** דכתיב נ) והקריב על זבח התודה חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן וסלת מרבכת חלות בלולות בשמן. ועד השתא הוה דריש בשמן קמא והשתא דריש שמן דסיפא דקרא: **איני שומע לך.** דלהוי ריבוי אחר ריבוי דחד איצטריך לגופיה: **אלא חצי לוג שמן לתודה.** (לכולה) [לכל המינין]: **(ושליש) [ורביעית] השמן.** לכל [לחמי נזיר]: **וי"א יום שבין נדה לנדה.** שבין סוף נדה לתחלת נדה שלאחר שכלו שבעת ימי נדה שהאשה נדה שוב אינה מתחלת להיות נדה עד י"א יום ואפי' אם ראתה דם זיבה היא ואם אינה רואה באותן י"א יום אלא יום אחד או (או) ב' ימים רצופין או אפי' שלשה ימים שאינם רצופין כגון יום טמא ויום טהור הויא שומרת יום כנגד יום וטובלת ליום המחרת ואם שלשה ימים ראתה רצופים הויא (זיבה) [זבה] ובעיא ספירה שבעה וקרבן אבל לאחר י"א יום אם רואה דם נדה היא ואם רואה יום ראשון שומרת ששה ימים והוא ואם כל ז' ראתה ופוסקת לערב טובלת מיד ואינה צריכה ספירה שבעה וקרבן מן התורה אבל בנות ישראל הן החמירו על עצמן שאפילו רואה טיפת דם כחרדל יושבת עליו שבעה נקיים ס) ולאחר כמה שנים קבלו עליהן דבר זה: **ועשרון.** סולת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן. במצורע עני כתיב ודרשי ליה מר כי טעמיה ומר כי טעמיה: **למנחה.** ואפי' גדולה: **לגמרי לא אשכחן.** דלפטור מקרבן עשיר וכיון דקרבן עשיר ג' עשרונות עני מיהא חד בעיא: **אין לך עבודה שכשרה.** משקיעת החמה ואילך עד בוקר: **אלא זו בלבד.** הדלקת נרות: **מלמעלה למטה שיערו.** למעלה מחצי לוג אי בעי לייתי אבל למטה לא אייתי דאין עניות במקום עשירות: **מלמעלה למטה שיערו.** כששיערו מדת חצי לוג לכל נר כך עשו בתחילה הביאו לוג שלם לנסות ודלק כל הלילה וגם היום וחזר ליל שני והביאו שני שלישי לוג ועדיין דלק יותר מאור הבקר וכן עשו כמה לילות עד שהביאו חצי לוג ודלק כשיעור הלילה ולא נסו מלמטה למעלה דאין עניות במקום עשירות: **ומ"ד מלמטה למעלה שיערו.** בתחלה רביעית הלוג ולא דלק אלא חצי הלילה ליל שני הוסיפו וכן כמה לילות עד ששיערו חצי לוג ללילה אבל מלמעלה למטה לא לפי שמה דניתותר בנר אין לו תקנה אלא לשפוך והתורה חסה על ממונם של ישראל: **מתני' מערבין נסכי פרים.** מנחת נסכי פרים במנחת נסכי אילים לפי שבלילת שתיהן שוה שני לוגין לעשרון דקתני לעיל [פח.] ששה לוגין לפר וסולת הוו להו שלשה עשרונים כדכתיב [במדבר טו] והקריב על בן הבקר (קרבן) [מנחה] סולת ג' עשרונים לפר (בלולות) [בלול] בשמן חצי ההין דהיינו ששה לוגין ולאיל ד' לוגין וסולת שני עשרונים לאיל: **נסכי כבשים.** ג' לוגין לעשרון דכתיב ע) עשרון אחד לכבש האחד וכתיב [שמות כט] בלול בשמן כתית רביעית ההין דהיינו ג' לוגין:

מסורת הש"ס

א) צ"ק, ב) זבחים פב. נדה עב:, ג) [הוריות יא: כריתות ה:], ד) פסחים נט. יומא טו. זבחים יא:, ה) [לעיל עו: וש"נ], ו) [זבחים פח: שבת קב: כתובות קו: תמיד כט. לג:], ז) צ"ק, ח) צ"ל קרבן אשם אחד עשרון אחד סגי וכי אצטריך וכו'. צ"ק, ט) צ"ל אין, צ"ק, י) [במדבר טו], כ) [במדבר טו], ל) ויקרא ז, מ) [צ"ל בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן], נ) שם, ס) נדה סו., ע) במדבר כט, פ) עיין בספר קרבן אהרן בפ' נו פ' י"א שמאריך בזה ועי' רש"ק וצ"ק.

◆

תורה אור השלם

1. וְאִם דַּל הוּא וְאֵין יָדוֹ מַשֶּׂגֶת וְלָקַח כֶּבֶשׂ אֶחָד אָשָׁם לִתְנוּפָה לְכַפֵּר עָלָיו וְעִשָּׂרוֹן סֹלֶת אֶחָד בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן לְמִנְחָה וְלֹג שָׁמֶן: ויקרא יד כא
2. וְנִסְכֵּיהֶם חֲצִי הַהִין יִהְיֶה לַפָּר וּשְׁלִישִׁת הַהִין לָאַיִל וּרְבִיעִת הַהִין לַכֶּבֶשׂ יָיִן זֹאת עֹלַת חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: במדבר כח יד
3. וְקִדָּה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁמֶן זַיִת הִין: שמות ל כד
4. וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם: שמות ל לא
5. בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: שמות כז כא

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' ת"ר במצורע עני כתיב ועשרון וגו' בלול וגו' לימד: (ב) רש"י ד"ה חד ריבוי הוא דחד:

◆

מוסף רש"י

בשמן בשמן. גבי רבוכה של תודה במנחות בפ' ג' מדות דכתיב והקריב על זבח התודה וכתיב תלתא בשמן, ותניא אילו נאמר בשמן הייתי אומר כל המנחות ללוג ת"ל בשמן בשמן לחלות ורקיקין, הוי ריבוי אחר ריבוי למעטו לחצי לוג **איני שומע לך.** ללמד דבר זה מן המקרא שהלכה למשה מסיני על פה היא **שבין נדה לנדה.** בין סוף נדה לתחילת נדה משכלו ימי נדה אינה חוזרת להיות נדה לישב לראייה אחת שבעה והוא עד שילכו י"א יום (נדה עב:). **מערב עד בוקר.** בנרות כתיב יערוך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר **תן לה.** למנורה מדת שמן כדי שתהא דולקת כל הלילה ושיערו חכמים חצי לוג לכל נר ונר ויש בו כדי להדליק כל הלילה של תקופת טבת ואם יותיר בקיץ יותיר (יומא טו.). מדתה חצי לוג לכל נר ונר כך שיערו חכמים לילי תקופת טבת שלא תכבה כל הלילה, ובתמוז ובניסן ובתשרי אם תדליק שליש היום לא איכפת לן (זבחים יא:). **אין לך עבודה שכשירה.** כלומר אין לך עבודת יום כשירה אחר הדלקתן דדריש הכי אותו מערב ועד בקר ולא אחר מערב עד בקר (יומא שם) אין לך עבודה מעבודות שהן אמורות ביום כגון עבודות הדם וקמצו וקטרת שכשרין מהדלקת נרות ואילך שזו מתחלתה לכולן (זבחים שם). **התורה חסה על ממונן של ישראל.** דכתיב (ויקרא יד) וצוה הכהן ופנו את הבית, שלא יטמאו כלי חרס שבתוכו שאין להם טהרה במקוה (ר"ה כז. יומא לט. חולין מט: בארוכה). **אין עניות במקום עשירות.** לא עשו דבר בצמצום אלא הכל מתחלתן ריוח והותר (שבת קב:).

עין משפט נר מצוה

יד א ב מיי' פ"ט מהל' מעה"ק הלכה כ:
טו ג מיי' פ"ח מהלכות נזירות הלכה א ופ"ט מהל' מעה"ק הלכה כג:
טז ד מיי' פ"ו מהלכות איסורי ביאה הל' ג:
יז ה מיי' פ"ב מהלכות מעה"ק הלכה ה ופ"ו הלכה יד:
ו [מיי' פ"ג מהלכות תמידין הלכה יא]:
ז [מיי' שם הל"ט]:

◆

רבינו גרשום

אותה לרבות מלקחיה ומחתותיה והיינו קשיא דר' נחמיה א) דאמר ר' נחמיה: ליעביד זהב כל דהו לפי נרות ולא טהור קמ"ל דצריך [זהב טהור]: מה ת"ל בשמן בשמן חלות מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן: חד ריבוי הוא ולא תרי דחד בשמן צריך לגופיה ואידך בשמן הוי חד ריבוי: כשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין ת"ל שהרי נאמר שמן ברבוכה בחביתין דכתיב על מחבת בשמן תעשה מורבכת. הלכה למשה מסיני היא דמתחלק בשוה לג' מינין ולא בעיא קרא: ואפילו מנחה של ס' עשרונים כדתנן בפ' המנחות והנסכים מתנדב אדם מנחה של ס' עשרון כו' עשרון סולת אחד בלול בשמן למנחה ולוג שמן גבי מצורע עני כתיב: לגמרי לא אשכחן. זבח בלא מנחה: ואידך תרתי שמעת מינה בין מנחה גדולה של ס' בין מנחה קטנה של עשרון: שלשה ומחצה למנורה אין מכלל ד' מדות אלא אגב דחשיב לוגין דפר ואיל וכבש חשיב נמי דמנורה: אין לך עבודה שכשרה מערב עד בקר ולא ביום אלא זו: אית דאמר מלמעלה למטה שיערו שבתחלה נתנו לוג וודאי שנשתייר בבקר ובלילה השני פיחתו עד ששיערו הדבר שאין צריך יותר מחצי לוג אפילו לליל הארוך מאן דאמר מלמעלה למטה שיערו קסבר אין עניות במקום עשירות ולא חששו על מה שנשתייר בשחרית מן הלוג שאין ראוי לכלום וה"ה הכי איבעי ליה לשווייה בכל לילה בנר יותר מחצי לוג הרשות בידו ומאן דאמר ממטה למעלה שיערו שבתחלה נתנו פחות מחצי לוג ודאי שעדיין צריך עד שיכוונו שאין צריך יותר מחצי לוג וכיון דמעיקרא שיערו הכי ממטה למעלה ש"מ משום דהתורה חסה על ממונן של ישראל ואינו רשאי ליתן בנר יותר מחצי לוג: מערבין נסכי פרים האי נסכי משמן ומנחה ויין הכל ביחד קרי נסכין והכי קאמר מערבין נסכי פרים בנסכי אילים אע"פ דלפר אית ליה ג' עשרון סלת וחצי הין שמן וכן יין ולאיל ב' עשרון ושלישית הין שמן וכן יין אעפ"כ מערבין נסכיהן זה בזה דזה וזה בלילתן עבה דלכל הוי שני לוגין שמן לעשרון ומערבין נמי נסכי כבשים בנסכי כבשים כמו נסכי תמידין במוספין שזה וזה בלילתן רכה ג' לוגין שמן לעשרון וכן נסכי כבשים של יחיד בנסכי כבשים של צבור וכן מערבין נסכי כבש

א) אולי צ"ל דר' נחמיה אדר' נחמיה דאמר לעיל דנרותיה לא היתה באה מן הככר.

◆

שיטה מקובצת

א] דהו. ס"א א) ואפילו מתכות: ב] ולרבוכה כשהוא אומר בשמן ברבוכה שאין כו' שמן לרבוכה הא כיצד כו' והוציאו חציו לחלות כו' וחציו לרבוכה: ג] תיבות במצורע עני כתיב נמחק: ד] אלעזר בן יעקב אומרים כו' ור' נחמיה ור' אלעזר בן יעקב האי: ה] לגופיה מאי קאמר אות ד' נמחק: ו] מצורע עשיר: ז] ליבעי מנחה: ח] ריבוי הוא: ט] במצורע עני: י] שמן ואידך לא איצטריך מדמצורע עשיר שמביא שלש והד"א: יא] לאשם עשרון אחד סגי ותיבת בחד נמחק: יב] למנחה מאי עבדי ליה: יג] עשרון הס"ד ומה"ד תרתי ש"מ דבין מנחה גדולה של ס' ובין מנחה קטנה של עשרון אין לה אלא לוג: יד] נתנו לוג: טו] תיבת האי נמחק: טז] לוגין לעשרון: יז] כגון נסכי תמידין בנסכי:

א) נראה דהס"א לא גרס זהב כל דהוא רק וליעבד כל דהו ועי' בתוספות ד"ה וליעבד: